

GỬI THANH XUÂN VÀ NG BÓNG ANH

Thanh xuân là những năm tháng có hồn mà mất khi qua đi rồi, chúng ta không còn cách nào để tìm lại được nữa. Thế những lãng phí hay không lãng phí thì đâu có cùng mà chúng ta sợ nhất không phải là ở bên hay không ở bên, có được hay không có được, mà là mất lúc nào đó khi chúng ta nghĩ lại sẽ cảm thấy hối hận vì đã không nắm bắt khi còn có thể.

Có những buổi chiều buồn, tôi lang thang ra phố, cũng đã lâu rồi tôi không đi dạo ở công viên như chiều nay. Những hàng cây xanh đan xen hòa lẫn trong tiếng công gió nhẹ buốt da, âm thanh của gió của mưa, và tiếng xào xạc của những chiếc lá khô ven đường dường như hợp lại thành một bản hòa tấu lúc những tiếng khóc như hàng, lúc những tiếng trách móc than, hối hận. Khi trong tôi nổi buồn khe khẽ tìm về, tôi cảm thấy nỗi buồn của mình.

Quá khứ là thứ gì đó đẹp đẽ mà xa vắng. Những người bạn thuở thiếu thời, những người thầy mình từng yêu quý, có bao giờ ta quên đi? Tất cả những điều đó, tôi sẽ không quên gì nó trong ký ức đâu! Tôi sẽ giữ gìn trong trái tim mình. Dù dù bao năm tháng có trôi qua đi nữa, dù tuổi già có làm tôi lúc nào thì chúng vẫn ở đó, vẫn nguyên vẹn như thuở nào. Trong lòng và tâm áp.

Và có những cuộc gặp gỡ tình cờ đâu đâu vô giá, đúng như thế gặp nhau là một bất ngờ cho tâm hồn tôi nhất này. Chúng ta cũng gặp nhau vào một ngày mưa buồn kèm theo những cơn gió hơi se lạnh của năm cuối cấp và cuối trường thành những người bạn cùng lớp, bạn học chúng ta trở thành bạn cùng bàn. Lúc đó mình hoang mang vì năm cuối cấp với những nghĩa bạn thân ai nấy lo mà giờ đây mình còn thêm bạn. Mình với cái suy nghĩ ích kỷ như một kẻ đố kỵ mà cuối cùng lại nhận được tình nghĩa chân thành và nói:

“ - Giúp đỡ mình với nhé!”. Ánh mắt, nụ cười lúc đó làm mình lúng túng và xua đi với cái suy nghĩ trống rỗng đó

-“ Ơm! “Kèm theo nụ cười nhẹ.

BÀI D THÌ S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

Tớ đó chúng tôi trở thành bạn dù tính cách có hai nh hai thái có nh ng chúng tôi đi u có chung sở thích là âm nh c và c u h n là đam mê nh u h n tôi vì c u mu n trở thành ca sĩ, nh u lúc tôi suy nghĩ gi c m c a c u có l h i vi n vong nh ng ngày hôm đó tôi bi t mình đã sai, gi c m đ y s thành hi n th c.

C u y là ng i h ng ngo i, năng đ ng nên su t gi h c c ki m chuy n đ nói v i tôi và có l do đ ng trên c ng v là m t l p tr ng m u m c nên trong gi h c tôi không bao gi nói chuy n riêng và c u y c t h ng, im l ng v i v m t l nh nh ti n. Tôi ngó qua nh u l n xem s c m t c u y th nào nh ng nó v n tr ng thái đ y, th y không n và b n thân có chút quá đáng tôi vi t t gi y l ng l đút d i cu n t p c u đang vi t :

– Xin l i !

- Vì chuy n gì?

- B b n.

- B n ghét mình sao?

- Không h n.

- "Không h n" là ý gì?

- Lúc tr c có chút không c m tình.

- Th à! V y bây gi ?

BÀI D THỊ S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

- Bây giờ vì dù sao bây giờ chúng ta cũng phải sống chung dưới mái nhà 94 này và cùng chung thuyền thì nên không có lý do gì để ghét nhau.- Cậu ấy hỏi ngẩng mặt vỗ balo ngạo nhiên. Tôi mỉm cười nhìn cậu ấy rồi nhún vai. Một phút sau dường như cậu ấy đã đến nhà tôi rồi mỉm cười.

Kể từ đó chung tôi nói chuyện với nhau rất nhiều trong, trên facebook nội dung đi u xoay quanh thuyền thì cậu ấy nói chuyện với tôi. Sau buổi học tôi đi u phải đi o thêm cho cậu ấy nên cậu ấy thì không bao giờ tập trung.

- Cậu thích học đến thế sao?- Cậu ấy nởm dài ra bàn tay chán nản.

- Không. –tôi dùng bút và nói chuyện với cậu ấy và lần này sẽ làm công tác tập thể cho cậu ấy luôn.

- Cậu có biết tôi nói và hành động của mình mâu thuẫn nhau không? – cậu ấy hỏi ngẩng mặt vỗ đồng tập sách trên bàn.

- Mình không có thích học nhưng học để xem như nghĩa vụ và nên có của chúng ta.

- Biết ngay cậu sẽ nói thế .- cậu ấy thì dài ngoằn ngắn.

- Cậu hãy tìm lý do để học để giúp cậu có học với việc học một chút.

Cậu ấy lắc đầu rồi lại nởm dài ra.

Một ngày sau

BÀI DẠY THI SỐ 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

- Tôi đã tìm thấy cái đẹp trong cuộc sống. – Cậu hãy nói với bạn về cảm thấy hạnh phúc và hài lòng.

- Gì thế?

- Cậu thích hiện cho mình 2 điều mình mong muốn. – Sau đó là bạn nghĩ về điều gì tiếp theo.

- Bất ngờ rằng có gì hay ho mà, tôi muốn gì đây.

- Thì ai là người báo cho tôi tìm thấy cái đẹp, tôi tìm thấy rồi đây.

- Đó là cái gì là đẹp sao?

- Ồ!

- Tôi thấy bạn có ý định gì? Hai điều mong muốn đó: bao che cho cậu trong mọi trường hợp và làm điều gì cho bạn?

- Cậu thông minh ghê, vip lắm! – Cậu hãy nghĩ ngón trỏ lên đây tán thưởng.

- Bất ngờ nhìn mình cái đi.

Sau đó cậu hãy nghĩ về điều gì bạn muốn tôi cô đọng suy nghĩ

- Tr con th t!- tôi l c đ u ngao ngán nh ng l i nh n th y s đ th ng trong suy nghĩ c a c u ta.

T ngày làm b n v i c u y tôi c i nhi u h n vì tính tr con, hài h c, ngh ch nh ng là ngh ch yêu.

Th i gian đ n đ n trôi qua 2 tháng đ u chúng tôi tr nên thân nhau h n.

R i đ t nhiên m t tu n sau c u y không t i l p, tôi l i lo ng cho c u y, lo ng vì trách nhi m và b n ph n c a ng i l p tr ng và cái tình c a đ a b n cùng bàn. M c dù tôi liên l c v i c u y r t nhi u l n nh ng v n không tr l i. Cô ch nhi m thông báo v i tình tr ng nh th thì không đ đi u ki n đ thi t t nghi p. Hôm đó, sau gi h c tôi đi tìm nhà c u y v i trí nh m ng t ng c a tôi trong m t l n c u y vô tình k v gia đình , đ ng ngoài c a r t lâu mà tay không th nh n chuông, trong lòng r t lo ng và hi n hình n i s không th g i tên nh có linh c m không lành, do đ m t h i tôi li u nh m m t b m chuông. Sau vài h i chuông m t ng i ph n đ ng tr c m t tôi, khuôn m t bà r t hi n h u , toát lên v quý phái c a m t ng i ph n .

- D ! Cháu chào cô ! Cháu là b n c a Nin !

- À! M i cháu vào nhà. – Khuôn m t cô có chút ng c nhiên.

Nhà c u y r t r ng và to, m i th đi u trang trí r t tao nhã và đ p m t.

- M i cháu u ng n c.- cô n n c i hi n hòa thân thi n v i tôi, n c i đó tôi đã th y r t nhi u l n i Nin

- D ! Cháu cám n !

- Thốt ra đây là lần đầu tiên có bạn n đến nhà Nin chị- Cô v a u ng trà v a nói có v dăm chiêu.

Nghe câu nói d y tôi nhém b s c, lòng nh ch t d " lần đầu tiên...b n n ...gì đây" tôi d t ly n c xu ng d y lúng túng, không bi t cô có ý gì.

- D không ph i nh cô nghĩ đâu !- tôi xua xua tay

Cô c i i n – Cô xin i vì làm cháu lúng túng th này. – ánh m t hi u hi n nhìn tôi.

- D không sao đâu . Thốt ra hôm nay cháu d n đây là vì Nin ngh h c h n c tu n r i , cô ch nhi m b o n u b n không đi h c tr i thì không d c d thi t t nghi p . Cháu d c cô b o kèm c p ph d o cho Nin. Nên cháu mong Nin hãy tr v l p !

- À! Chuy n ph d o cô có nghe cô giáo ch nhi m nói. Cô cảm n cháu đã giúp đ th ng Nin nhà cô. Nh ng th ng Nin nó b nhà đi c tu n r i cháu.- Cô buông ly trà xu ng khuôn m t d y tr u n ng.

- Sao ?- tôi s c d n không nói lên i.

- Nó v i b nó cãi nhau m t tr n. Nó mu n tr thành ca sĩ nên toàn d m chìm vào âm nh c. Còn b nó mu n nó h c ngành y k th a t tiên.

Tôi c ng c u y mu n thành ca sĩ ch là đùa cho vui không ng ...

Tôi ra v mà tâm tr ng h n d n, h t suy nghĩ này d n suy nghĩ khác mâu thu n trong d u tôi.

Hôm sau tôi nghe học đi tìm Nin , tôi đi hát nhò ng ch m Nin li t kê nhò ng chò ng th y bóng dáng c u y, b t l c gi a bi n ng i mênh mông tôi ng i xu ng ghê đá c công viên bên đ ng, n i mà 2 đ a hay cùng ng i hát hay k v th n t ng nhò ng lúc h c phù đ o xong và th dài m t m i. U ng h t m t chai coca tâm tr ng khá lên h n t ng chò ng b t l c ng i nhìn dòng xe c ng c xuôi bên đ ng, b t ch t tôi nh m t ch mà Nin t ng nói t i. Tôi l y di n tho i tra đ a đi m r i phóng xe ch y đi. Tr c m t tôi là m t trung tâm luy n thanh " Happy " tôi nhìn xung quanh r i đ ng ch ngoài c a. T ng nhóm t ng nhóm ng i đ n b c ra tôi đ a m t tìm ki m Nin nhò ng không th y hình dáng y, tôi h i m t b n xem còn có l p nào ch a tan không b n y b o l p cu i cùng v a ra. Tâm tr ng tôi không nói nên l i s tuy t v ng chi m l y c th tôi. Và r i...bóng dáng y hi n lên trên vai là chi c ghita.

-KD sao c u l i đ đây?

Tôi quay đ u l i tìm gi ng nói quen thu c đó, nhìn th y c u y không hi u sao n c m t mu n dâng trào nhò ng tôi là ng i ki m nén khá t t nên đ nó không r i.

- C u nghĩ xem sao mình l i đ đây?

Chúng tôi đ n m t quán n c g n c nh m t h n c có cây c th l n. M t c n gió th i đ n làm m t h g i sóng , nhò ng chi c lá theo gió bay xu ng l t nh trên m t h . C n gió b t ch t đó làm phá tan s yên tĩnh ban đ u c a nó.

- Mình...- Nin ng p ng ng

- V y t tr c gi c u không đ n l p là đ n đó sao?

- m!

- Mình xin l i!

BÀI D THI S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

Nin ngạc nhiên nhìn tôi đầy khó hiểu. Tôi mỉm cười và nói

- Vì tôi ng xem cậu c m cậu a cậu u là trò đùa, là viển vông.

Cậu y bặt cười :- Nó viển vông thật mà!

- Hoàn toàn không- Nếu viển vong vô nghĩa thì cậu đã không cố gắng theo đuổi đến cùng.

- Theo đuổi đến cùng thì cũng đâu đâu c chấp nhận- khéo miệng cậu y cong lên và nở nụ cười mỉa mai.

- Vì cha cậu sao?

Cậu y nhìn tôi càng bặt ng hơn lúc này

- Cậu định hỏi b à?- tôi nhìn thẳng vào mắt Đăng.

- Không- âm vang lên dặt khoát, chắc chắn.

- Vậy thì thế. – tôi mỉm cười đánh mạnh vào vai Nin

- Đau- mắt cậu y nhăn nhó nhăn nhó rồi nở nụ cười mỉa mai.

BÀI D THÌ S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

- Mà cậu là trư trâu à! đợng chuyờn là bợ nhà ra đi !

- “Trư trâu” cậu không thợ dùng tợ đợ nghe hợ n sao?

- Còn tùy xem ngợ i đợ i điợ n là ai.

Cợ u y bợ môi

- Vợ nhà đi.

- Vì không muợ n cợ nhau nên mình mợ i bợ đi.

- Trợ n tránh không giợ i quyợ t đợ c vợ n đợ , nợ u muợ n ba cợ u chợ p nhợ n thì cợ u nên đợ i điợ n thợ ng thợ ng

Cợ u y không nói gì chợ nhìn xa xăm mợ t hợ ng nào đó, lợi chiợ c ghita ra và giai đợ u quên thuợ c vang lên, bài hát mà chúng tợ cùng yêu thích. Còn tợ cũng không nói gì chợ tợ n hợ ng không khí trong lành và giợ ng ca mợ áp đợ y nhợ thợ a nợ i lòng mình. Ngợ i vợ i nhau đợ n lúc trợ i chợ p choợ ng tợ i thì tợ lên tiợ ng

-Thôi mình vợ ha.- Nhợ vợ nhà đó, mai đi hợ c lợ i.

- Mình biợ t rợ i, cợ tợ ng cợ u là ngợ i ít nói không ngợ lợ i nhậy nhậy nhiợ u thợ !

- Gì chợ ? –tợ dùng ánh mợ t phóng cho cợ u y mợ t tia laze

- Bye bye- không quên ban tặng tôi những cái thiện nhé.

Nin trả lời tiếp mọi thứ quay về quá đỗi của nó, chúng tôi vẫn cùng nhau học sau giờ học đến 5 giờ chiều để tiếp tục luyện thanh, tôi vẫn nói chuyện facebook, chiều nay giờ tôi nghe bài hát của cover rồi cho ý kiến,...đến đến, từng mảnh, từng mảnh thời gian đi đâu chính là của. Những cái đó, đáng nói đó, giờ nói đó, tất cả đều làm mình lo lắng như một tình cảm thật mà đang bùng cháy trong tim mình. Còn của nào có hay vì là chúng ta chỉ là bạn như của tôi gieo giống quan tâm, hành động, chỉ khi nào cho mình nghe nhận rồi thì đau thay bạn thân.

Tôi đang gõ xuống bàn vì còn buồn nghe còn cái núm kéo thì trên bàn là bánh mì và hộp sữa. Tôi ngẩng lên nhìn Nin.

- Nhận ăn sáng không tất cho sức khỏe. – nói xong tôi chia sẻ phần này giờ chiều lao ra ngoài cùng đám bạn nhanh nhẹn chia sẻ, dù biết của bạn quan tâm tôi một chút nhưng bạn như tôi vẫn cảm thấy vui. Xung quanh của bạn có nhiều bạn mới và của bạn là người thân thiện, hòa đồng nên cảm giác nhiên đến nhận, nhiên nhiên đùa nghịch. Còn đi với tôi một chút bình thường không ngại trả lời bên của bạn chỉ có học và học, làm việc, còn nhận,...thoát khỏi còn không kịp thì đến nói gì đến thích. Nhiều lúc tôi muốn như những cô gái này có thể đùa nghịch thoải mái với của bạn, nhưng mọi người của bạn thì tôi nghĩ tôi thì tìm tôi như bạn hay nên tôi luôn giữ khoảng cách với Nin và nhận hết tôi không muốn cho Nin phát hiện ra cảm xúc mình, tôi sợ chúng tôi xa cách nhau và không làm bạn nữa.

Mùa thi đến, chúng tôi lao đầu học tất bật và gác nỗi phiền muộn sang một bên. Kết thúc cuộc chạy đua cân não và đi tìm sự thoải mái mà vẫn công sức bỏ ra. Đi tìm sự của Nin khá tất, tôi rất vui.

- Làm tốt lắm! Chúc mừng của!- sau một hồi đến đo tôi quay qua nói với Nin

- Chắc là thi học kỳ chỉ có thi tốt nghiệp đâu mà chúc mừng.- Giờ nói tình nghịch và những cái ngớ ngẩn

BÀI D THI S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

- Đây là bài c khi i đ u t t chu n b cho kì thi t t nghi p, đ i h c s p t i.

- Sau gi h c thêm cùng đi ăn đ c không?- C u y nói nh ng không nhìn tôi-- tôi nhìn c u ng c nhiên đ n n i không bi t nói gì. Th y tôi không ph n ng c u y lên ti ng

.- H c trò đ c đi m cao ph i đ i gia s m t b a ch , v y m i h p đ o làm ng i . –Nin n n c i t i, tinh ranh.

- Oh! Mình bi t r i. – Tôi nhìn Nin v i ánh m t còn nghi ng c u y mi n c i vấ nhún vai.

Tr c m t tôi là khung c nh quen thu c làm tôi b t ng và b i r i.

- Đây là?- tôi ch vào ngôi nhà

- Đúng v y là nhà mình.- Nin nói v i v m t t nh b

Tôi ngay ng i , không bi t tình c nh là th nào n a thì Nin lên ti ng:- Vào thôi!

B c đ n c a th y tôi do d thì Nin đ ng i và nói:- M mình mu n cám n c u đã giúp mình nên m i c u đ n ăn c m.

- À!

Sau đó c u y đ y tôi vào nhà. B a c m gánh n ng nh t mà tôi ăn, tôi c n th n t ng i nói, c nh ng cũng tr n ng p yêu th ng. Đ i r t th ng m và m Nin t t nhiên cũng th , hai ng i nói chuy n tho i mái và đôi lúc ch c gh o nhau. Còn ba Nin toát lên v nghiêm ngh c a

BÀI D THI S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

ngồi đàn ông trẻ con trong nhà, tuy hai người đang bắt đầu nhưng Nin rất tôn trọng ba mình. Tôi chỉ chờ một lúc phút cô đến dọn và trò chuyện với vị khách, gia đình. Sau đó Nin đưa tôi và trên đường với con hai im lặng khá lâu thì tôi lên tiếng:- Cám ơn vì bữa ăn hôm nay.

- Cậu nói đến 3 lần rồi đấy.

- Mình xin lỗi.- tôi cảm ơn người

Nin mỉm cười và xoa xoa tóc mái mình.

- Xảy ra chuyện gì sao?- một lúc sau tôi lên tiếng

- Sao cậu lại hỏi vậy?- một lúc sau Nin mỉm cười lên tiếng

- Chắc là mình thấy cậu buồn bã, lo lắng và không còn cười đùa như trước.

-- ánh mắt Nin xa xăm nhìn vào một khoảng trống vô định nào đó và tôi không hỏi nữa chỉ im lặng đi bên cậu.

- Đây còn nhớ đến 2 đứa mình mong muốn cậu thực hiện không? – ánh mắt Nin sáng lên và đầy gian tà.

- Gì chứ? Cậu còn nhớ đến nó à?

- Vậy chứ cậu nghĩ mình có gì đáng sợ vì đi đâu?

BÀI DẠY THI SỐ 8

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

- Vì cái đó à? Cậu đang nói đùa sao?- tôi nói với một nghi ngờ của y.

- Không h☐ .- Nin nhìn tôi v☐ m☐ t nghiêm túc.

- Nay c  u  u c n l  tr  c n m  c n l m c i tr  này?

- Tuy tác thì liên quan gì đến nhau. Dù sao mình đã thực hiện đúng lời hứa, giờ thì phiên công cụ này công cụ này công cụ này đến hết thôi.

- Thợ t v ng thợ t!- tôi l c đ u nhìn c u y, Nin nhìn tôi r i nhún vai

- Đầy c r i. C u mu n mình làm gì?

- Đi theo mình. – Nin nọ m lỵ tay tôi kéo đi.

- Này! Đi đâu?

- **Đi khai sáng cho c^u?**- kèm theo là n^h c^u i bí ^h n

- H₂ ?

Chúng tôi đang trèo c mọt ngôi nhà có hàng rào cao l n trên đó là nh ng dây leo r t nhi u hoa, bên c nh là cây i trĩu trái.

BÀI D THI S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

- Nhà ai đây?- tôi lên tiếng đầy khó hiểu với hành động của Nin

Nin mỉm cười :- Cậu chắc chắn đang chơi trò này nhé ?

- Gì?.....Này! Cậu đừng nhỡ trò gì nữa phải không ?- Tôi nhận mặt khó hiểu và bắt đầu lo lắng.

- Cậu chơi nhanh không?- Nin nhìn tôi với nụ cười hài hước.

- Lâu rồi chơi chưa....mà sao hỏi thế ?- Cậu ta làm tôi muốn tức điên với cái hành động kì quái.

- Vội vàng mà chơi nếu không muốn bị đánh gãy chân.

Vừa dứt câu, Nin nhanh tay vọt lên ngóc nóc vào hàng rào dây leo mà y quyết định chín mét to đùng rồi bắt đầu con cún đáng yêu trong nhà vọt ra cùng với tiếng sấm đánh thốc cả khu phố thia.

- Tôi đếm 1,2,3 là chơi- Sau đó cậu nhảy cẫng nhân mặt cười dài nhe

- Cậu điên rồi sao? – tôi nói với sự lo lắng và tức tưởi, cánh cửa bật mở rung rung

- 1,2,3 chơi- và thế Nin nắm tay tôi chơi với phía trước lúc đó tôi còn nghe tiếng chó nhà quát vọng theo và suốt con cún đó chơi theo như muốn ăn tươi nuốt sống chúng tôi, tiếng chơi cả đeo bám lấy chúng tôi, khi thấy Nin lôi tôi chơi nhanh hơn để không bắt tóm, chúng tôi chơi điên loạn cả cầm đu và chơi đến khi không còn nghe thấy tiếng la hét chơi bắt phía sau thì tôi đã ngừng lại. Niuông tôi ra và ngừng xuống ngừng thì dứt còn tôi thì thôi không ra nữa.

BÀI D THÌ S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

- Cậu... điên... th... r... i, bao...nhiều...tu...i...mà...còn...ch...i trò...này. – tôi nói hết h...i và đứng quăng.

- Cậu có thấy tiếng ch... nhà ch...i rửa không?

- Có. Công nhân ông ta đang mi...ng th...t.

Khi cậu nói vừa dứt hai đứa phát lên tiếng to, ch...a bao giờ tiếng s...ng khoái như thế...c...nh... quên đi mọi...th... xung quanh ch...c...i, c...i, c...i và ng...i say đắm nhất là Nin.

- Thôi mái th...t!- Nin nói khi v...n vai đứng dậy

- Đây cậu hay ch...i cái trò nín ranh này lắm à?

- Không. Lần đầu tiên đây.- cậu...y nháy mắt và c...i.

- Th...t à! Nhìn vào mắt lúc dậy...c...nh...đ...y kinh nghiệm.- tôi gật gù nghi ngờ và h...i b...c...t

- Kinh nghiệm ch...c...n...đ...n đúng lúc, đúng...th...i...c...thì mắt...l...n đã...đ....

Chúng tôi đã có những năm tháng những phút giây...bên nhau tuy trẻ con vô...đ...n...th...mà mọi...l...n nghĩ...i...v...n...th...y...h...nh phúc...đ...n...t...t...đ..., c...nh...mình đang...tr...v...đúng hoàn...c...nh...lúc đó.

R...i...cái gì...đ...n...cũng...ph...i...đ...n,khi thi quan...tr...ng...cũng đã...đ...n...g...n...ai...ai...cũng lo...l...ng và lao...đ...u...vào

học hai chúng tôi cũng không ngờ là học xong ngó vào tờ giấy là tôi. Học xong áp lực thi cử, tôi nghĩ lại khi nào tôi mới nhòa con đường phía trước làm tôi sợ nếu buồn thân không thể bước qua thì sao? Kẹt thức thì học cuối cùng để chuần bị kì thi quan trọng tôi không vui vui mà nán lại. Nán lại để chờ đợi nhàn rỗi lâu nay mình đã học học vô tâm với những gì thân quen gần gũi nhất mà đã quên bỏ với mình 4 năm nay. Bởi nán lại tôi mới cảm nhận được hoa phượng đã nở rồi bao giờ, khắp sân trường rồi để ý những cánh hoa. Bụi không khí im lặng thì những tiếng cười nói ồn ào ồn ào trên không như đang tỏa sáng cho bức tranh màu mỡ này. Tôi đưa vào lòng can thiệp nhìn mắt học học vô định với những suy nghĩ trong đầu.

- Cháu ạ sao?- giọng nói quen thuộc từ bên ngoài vọng vào.

- Ơm! – tôi trả lời không buồn nhìn Nin

- Nghĩ gì thế?- Nin cũng nhìn xa xăm

- Không biết nữa, tôi nhiên hôm nay thấy trường trải thảm.- tôi thở dài

- Sao cháu chưa về? Tôi nói mà cũng không muốn quay lại nhìn Nin

- Mình...sắp đi du học.- Đăng nói ngập ngừng

Tôi đứng hình quay phớt mắt nhìn lại nhìn mắt phẫn nộ tôi nhiên trước câu nói đó bất ngờ đến không biết phải nói gì hay nói gì và nghĩ tôi không năng cháu buồn nói đùa để troll tôi.

- Cháu đang đùa à?- tôi vỗ vai Nin và cười.

- Mình đã đăng kí học mới trường học thuật Anh, sau kì thi tốt nghiệp sắp đi. – giọng nói Nin nghiêm túc hơn bao giờ hết. Nghe đến đây tôi đứng cứng và chưa tin số thật với cháu đi ra. Tôi cười

đến nhà tôi và mỉm cười chào tôi và nói:

- Chúc mừng cậu! .Nin nhìn tôi và cười gượng.

- Gì mà buồn cậu à tôi!- tôi cười nói cười tôi như có thể

Đêm hôm đó tôi không ngủ được, cậu ấy thức hiên ngang trước mặt mình, là bạn tôi phải vui chứ không thể sao lại đau như thế này....vì tôi sẽ không còn gặp Nin được nữa. Tôi giận và chỉ cậu ấy rằng mình là gì mà oán trách, mình chỉ là gì cả ngoài hai chữ "bạn bè". Ngày bắt đầu ngày cậu gặp tôi chia tay chúng tôi đùa giỡn với nhau, cùng ném bóng bóng màu,..Sau những cuộc vui chúng tôi ngồi quay quanh và trò chuyện với nhau, nói ra những điều chưa bao giờ nói. Tôi nhận thấy trên khuôn mặt ai cũng trĩu nặng nỗi buồn, tiếc nuối vì chúng tôi sẽ không gặp lại được những kỷ niệm của tháng ngày này nữa. Có bạn như cậu Nin mới khi tích cực lập, Nin cười với nỗi cười hạnh phúc. Đúng vậy âm nhạc là cuộc sống của cậu ấy để thức hiên ngang để cậu đã cười gượng rồi thôi. Nhưng nhìn khuôn mặt cậu tôi nén nỗi buồn không tuân theo. Sau đó Nin ngồi hát với chiếc ghita với giai điệu bài hát chia tay. Giọng hát ngọt ngào đó, hình dáng đó, nỗi cười đó mới thật đáng yêu mãi mãi chiếm lấy trái tim tôi từ nay dù cậu không thể đi đâu khi trái tim được của tôi lần xuống má. Tôi đứng dậy chạy thức vào nhà vệ sinh và khóc thành tiếng những tiếng khóc kéo dài để tôi thoát cho những nỗi buồn bấy lâu. "Đi xa xa" tôi vừa khóc vừa cười rồi trong lòng. Sau lúc sau tôi ra ngoài dù đã rửa mặt nhưng đau và tôi vẫn còn đứng lại với đôi mắt đỏ hoe. Khi đi ra tôi thấy Khoa đứng trước cửa, tôi nhìn cậu ấy rồi quay phắt đi để không nhìn ra bạn đứng tôi lúc này. Khi đi ngang qua Khoa cảm giác mặt bàn tay nắm lấy cổ tay tôi níu lại, tôi đứng và quay đầu lại ngạc nhiên nhưng Khoa không quay đầu lại. Tôi vội rời khỏi hành động của cậu bạn và vội rút tay ra nhưng Khoa lại nắm chặt hơn, tôi vội rút thì Khoa càng nắm chặt. -Cậu sau thôi, buông tay ra. – tôi lên tiếng

- Khóc vì cậu ta sao?- giọng nói lạnh lùng của Khoa làm tôi giật mình, từ đầu tiên tôi nghe giọng nói đó và nhận ra là nỗi niềm riêng của mình bỗng phát hiện nó làm tôi đứng hình.

--

- Im lặng vậy là đúng phải không?- Khoa quay lại nhìn tôi đầy đau khổ

Nhưng giờ tôi còn đang lo i khỏe mới bắt đầu r i. Sau i ch m đ n n i đau đó, tôi đã mu n chôn vùi nó đi. Nhưng " Tôi sao i khi d y?"

- Bây giờ c u đang th ng h i mình sao?- Khi nhìn th y ánh m t th ng h i c a Khoa nhìn tôi.

- m! – ti ng m đ y m a mai, tôi v i v t tay kh i Khoa và quay ng i đi .

- Th ng h i cho chính b n thân mình.- gi ng Khoa vang lên đau kh t t cùng.

Khi nghe câu nói đó tôi b t ng và d ng i. Khi quay đ u i i thì Khoa đã r i đi. Hình bóng v i b c chân tr u ng hôm đó hay b i s đ ng c m c a hai trái tim b t n th ng mà kh c sâu trong tôi mãi mãi.

Ngày Nin đi tôi không ra ti n b i vì tôi là m t đ a hèn nhát và s s t. Tôi không dám đ i di n v i Nin hay th t ra là đ i v i chính mình? Nhưng ngày sau đó tôi h i h n v i chính mình, căm ghét b n thân t t cùng. M t tu n sau khi Nin đi m i tôi đã đ a cho tôi m t phong bì trong đó có m t USB và m t lá th vi t tay và nói là có ng i g i cho con vào th 3 tu n tr c nh ng m đ trong phòng r i quên m t và đó là ngày tr c khi Nin đi. Trên USB có dán m nh gi y ghi dòng ch " I Remember You". Tôi b t lên nghe thì vang lên nh ng ca t và h t gi ng đ m m quenn thu c đó làm tôi xúc đ ng ngh n ngào

" Giai đ u ngày y ta cùng nhau th ng th c

Mang kí c năm nào ùa v trong tâm trí

Mình mu n c u mãi nh v ký c qua bài nh c này

Dù giờ đây c u có đang yêu ai đi n a

BÀI ĐỀ THI SỐ 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

Nếu vô tình nghe được ca khúc này xin hãy nhớ đến mình, nếu trong cuộc còn chút kỷ niệm.

Vì mình vẫn mãi nhớ về cuộc

.....

Dòng ký ức buồn lâu hơn nhớ gì được ghi chép lại

Hội ngộ vẫn đẹp hơn nhớ gì ta vẫn nhớ

Ta cùng khóc vì nhớ niềm vui, rồi lại cười cho vui nỗi buồn.

Tất thảy đều là bài học đắt giá .

Chúng ta từng mất thời gian thời

Bạn nhớ chúng ta cùng nghe, ca khúc chúng ta cùng hát

Những hội ngộ đã trôi đi rất xa

Nhưng bạn nhớ khi bạn tìm mình và bạn

Còn mà khi bạn mình thao tác công thức cho mình"

Nghe đi nghe đi bài hát mà y như, mà lá thư ra để công dòng cảm xúc chân thành như thế mà Nin gửi cho tôi tôi đau xót và như nhưng phát khóc, bởi vì đã không gửi được một lá thư chúc mừng hay là chúc thành công khi Nin rời xa. Và tôi lưu giữ tất cả các kỷ niệm và cảm xúc ngay lúc đó một cách trân trọng và như một góc trong tim, rồi sau này có vô tình gặp lại nhau thì phải trao cho nhau được cái cảm xúc chân thành và bạn nguyên đó.

Bạn năm sau...

Sau một ngày vui đùa vào công việc tôi đến một quán nước gần bên hồ nước mà chúng tôi có 4 năm trước đã ngồi cùng nhau hàng giờ để uống tách cà phê nóng và ngồi nói chuyện như những người bạn thân thiết và ngọt ngào đến cháy bỏng yêu. Dòng xe cứ xuôi ngược dòng, những ánh đèn ô tô diễu ngoài kia, thành phố luôn bận rộn chuyển động không ngừng. Bất chợt một giai điệu quen thuộc vang lên, mình lại cảm thấy. Câu chuyện của chúng tôi trong đây như thu về mình hay là vì bạn biết rõ bài hát yêu? Hay là những lời thơ của bạn sau bài hát. Kỷ niệm một lần bạn hứa. "Một giờ ngồi quên thu về phát lên sau một lúc kết thúc bài hát. Bằng Nhị à! Mình cảm thấy bạn thân quá đến nỗi khi không dám đứng trước một câu thơ của cảm xúc mà lại dùng cách gián tiếp này. Hay mình biết chính xác câu thơ nên không dám đi tìm, sợ bạn buồn lòng vì tôi. Nhưng dù thế nào mình cũng muốn nói ra tình cảm của mình: "Mình thích bạn" Mình chỉ nghĩ bạn thích bạn từ lúc nào rồi. Mỗi khi bên bạn mình thấy mình bình yên và được là chính mình. Mình ghen tị với lúc bạn làm việc cùng Khoa mà không phải mình. Mình khó chịu khi thấy bạn và Khoa bên nhau. Nếu bạn có chút tình cảm với mình thì sao mình được không? Năm năm một khoảng thời gian không ngừng cũng không dài nhưng mình sẽ luôn nhớ bạn và bạn. Hãy cho mình câu trả lời!"

Năm năm tôi không một chút tin tức từ Nin, nhà bạn yêu cũng chuyển sang Anh để học. Mọi thứ với Nin như biến mất tan biến khi một đợt, chỉ còn lại những hoài niệm, kỷ niệm mà mình luôn khắc sâu mỗi ngày cùng với những kỷ niệm còn lại đây. "Tôi không phải lòng người" câu nói rất đúng khi tôi biết được thông tin về bạn một người bạn của Nin. Lúc này tôi không còn là một cô bé 18 tuổi, sợ hãi. Bởi vì có những tình yêu, đánh mất là cảm giác tồi tệ, chúng ta đi qua rồi sẽ chẳng thể nào tìm lại người như thế nữa. Tôi nhớ bạn đó hơn một cuộc hẹn với Nin nhưng không cho biết tôi hay không. Khi bạn đến trước cửa nhà hàng để tôi như một mặt hồ yên tĩnh dù trên an toàn và tâm lý cho những tình huống như tôi và bạn một sự vô hình. Hít thở sâu tôi

BÀI D THI S 8

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

bác qua bác rào còn đó tôi nhìn về phía cửa. Tôi xa tôi nhìn thấy bóng lưng của, cửa đã thay đổi, đúng vậy trở thành một người đàn ông. Tôi đã luôn từng người của sự thay đổi như thế nào và ngoi hình, tích cách,...nhưng đi u mình sẽ nhất chính là...Cuối cùng tôi cũng đứng trước mặt Nin và tôi đứng nhìn người đứng cách Nin nhìn tôi rồi người cũng nhiên có phản ứng phải mặt mặt lúc lâu Nin mới trở về trạng thái bình thường. Đi đi nhìn về cửa ý nhìn rõ từng người nét khuôn mặt, đúng vậy cửa đã thay đổi, khuôn mặt góc cạnh và sắc nét hơn, thể hiện rõ hơn thái độ người đàn ông.

- Lâu quá không gặp! - tôi cất tiếng khi người xuống bàn

- Đúng vậy!- Nin nhìn người nói và chân thành như trước.

- Cửa người cũng làm như ?

- Ồm!- Đẳng chúng hai tay trên cằm nhìn tôi bằng ánh mắt trìu mến.

- Cửa thay đổi nhiều như ?

- Có lẽ vậy... Bằng Nhi cũng thấy...rất xinh đẹp!- sau đó là người nói tình nguyện

Tôi mỉm cười nhìn Nin và có một câu hỏi tôi sẽ như..

- Cửa có bạn gái chưa?- Tôi nhìn Nin bằng mắt ánh mắt chăm chú đến người, chờ đợi câu trả lời trả lời như một thời kỳ. Năm năm chờ đợi vì câu nói hôm nay, bao nhiêu hy vọng, nhưng như. Nin ngập ngừng một lúc rồi chỉ gật đầu. Cái gật đầu đem tôi từ thiên đường xuống dưới trần đời này. Tình cảm hết hệt, trái tim đau thét, tuy vậy, căm ghét tất cả đến dục trong tôi. Mặc dù tôi có nghĩ đến kết quả này nhưng khi đi đi nhìn thấy khi nhìn con người ta đau đến thế này.

- Còn Băng Nhi?

- Vả mặt bị bỏng rồi.- Có lẽ ông nên có mặt sớm rồi nhưng có lẽ quá mệt mỏi hay không chấp nhận sự thất bại mà tôi chỉ biết cười chua xót cho chính mình.

- Ông ấy đó chắc hẳn mặt trời vì đã bị mặt trời chiếu tới như Băng Nhi.

Nghe câu nói nó tôi như mặt trời cảm giác - Đúng vậy!- Tôi nhìn Nin với ánh mặt trời rực rỡ và đứng dậy bỏ đi. Tôi không muốn phải đi đâu tranh giành với cảm xúc mình nữa trong đó quá ngọt ngào thêm tôi nghĩ vì sự thất bại. Bởi vì ngoài hai chân tôi như mặt trời cảm giác bao nhiêu đau nên bấy lâu bùng nổ tung ra, nên cảm giác trào ra.

- Này!- mặt trời mỉm cười lấy tay tôi kéo lại.

Nin nhìn tôi và tôi chỉ nghĩ biết ánh mặt trời đó là biểu tượng cảm xúc gì mà tôi cũng chỉ nghĩ. Tôi biết đi.

- Năm năm đã quá đủ, anh không muốn chờ đợi thêm...Anh thích em!

Khi nghe câu nói tôi quay lại cảm xúc càng khó tả hơn. Chắc hẳn mình bị sốc ông họ nghe nhầm. Nin nhìn tôi gật đầu, ánh mặt trời rực rỡ, chân thành nhìn tôi

. - Anh xin lỗi vì đã để em chờ đợi lâu thế. - Sau đó ôm tôi vào lòng. Tôi không biết nên tiếp thu lời nói hành động này vào não bộ như thế nào. Nhưng cảm giác hiện tại khi tôi hạnh phúc cái ôm ấm áp như xoa dịu bao nỗi đau, đau khổ bao năm nay.

- Chuyện cậu nói có bạn gái là của mình sao?

BÀI D THI S 8

Vị trí b i Ban Biên T p

Th hai, 30 Tháng 10 2017 05:36 -

Nin g t đ u c i tình quái. - Đ y là s tr thù.

- Tr thù?

- B t mình ch đ i.

- Làm nh có m t mình c u ch đ i đ y à.

- Nh ng s ch đ i c a mình là vô v ng.- Nin nhìn tôi đ y c m xúc.

- Mình xin i- Tôi nhìn Nin mà ch c trào

- Ch đ i năm năm nh n đ c k t qu nh hôm nay, năm năm không đáng là gì c .- Nin m m c i m áp nhìn tôi i ôm tôi vào lòng.

Thanh xuân là chuy n chúng ta vì m t ng i mà lãng phí thanh xuân, chuy n chúng ta vì m t ng i không đáng...đ n cu i cùng th c ra cũng quy v chính b n thân mình. Tôi bi t đ n cu i cùng th c ra cũng có nh ng l a ch n s mang đ n cho con ng i ta s t n th ng, th nh ng v t th ng nào theo th i gian r i cũng qua đi h t còn h n lo s đ c m t mà không th n m gi i y đ n cu i cùng theo ta s là t c nu i c m t đ i. Th nên khi còn tr yêu đ c thì c yêu đi, t n th ng thì c t n th ng đi, b i vì có nh ng tình yêu, đánh m t là c m t đ i, chúng ta đi qua r i s ch ng th nào tìm l i đ c ng i nh th n a.

-----H t-----